

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Sipontino Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sterium jam translati, & emissa professione, postquam de infirmitatibus convaluerint, habitum religionis abjiciant, & ad propria revertantur. Contingit etiam tales in propriis domibus remanere, cum monachi per eos, dum vivunt, nolint sua monasteria pręgravari. Sani etiam sic absque probatione recepti, retro aspicientes, matrimonia contrahunt, rejecto habitu regulari. De quibus, si habitum religionis assumant ante unius anni probationem, vel temporis competentis, utrum facta professione à talibus vel omissa, monachi debeant reputari, & si conjugatus converti desiderans sit recipiendus in monachum, nisi uxor perpetuam continentiam repromittat, certificari à sede apostolica postulasti. Nos ergo quæstionibus tuis taliter ex ordine respondemus, quod licet tempus probationis à sanctis patribus sit indultum, non solum in favorem conversi, sed etiam monasterij, ut & ille asperitates istius, & istud mores illius valeat experiri; (quod * utrinque diligenter est observandum, præsertim cum ab utroque de reliquo certa notitia non habetur) quia tamen ante tempus probationis regulariter præfinitum, is qui converti desiderat, habitum recipit, & professionem emittit, Abbate per se vel per alium professionem recipiente monasticam, & monachalem habitum concedente, uterque renuntiare videtur ei quod pro se noscitur introductum. Ideoque obligatur quidem per professionem emissam pariter & acceptam ad observantiam regularem, & verè monachus est censendus: quia multa fieri prohibentur, quæ si facta fuerint, obtinent firmitatem. Prohibendum est tamen Abbatibus ne passim ante tempus probationis quoslibet ad professionem recipiant, & si contra formam præscriptam quoslibet indiscretè receperint, animadversione sunt debita corrigendi, cum in subsidium fragilitatis humanæ spatium probationis sit regulariter institutum. Cum autem vir & uxor una caro sint per copulam conjugalem effecti, nec una pars converti possit ad Dominum, & altera in seculo remanere, profectò non est alter conjugum recipiendus ad observantiam regularem, nisi reliquus perpetuam continentiam repromittat, neque vitam quoque debet mutare, nisi fortè ejus sit ætatis, ut sine suspitione incon-

*In Tertia Col-
la, utrumque

tinentiæ valeat remanere. Datum Laterani IX. Kal. Decembris.

SIPONTINO ARCHIEPISCOPO.

Accedens ad præsentiam nostram P. Presbyter lator præsentium sua nobis insinuatione monstravit quod cum olim missus ab Archipresbytero & Clericis de Casali novo pro quibusdam causis, super quibus à te se fatebantur indebitè prægravari, ad nostram præsentiam accessisset, nec posset, pro eo quod tunc temporis nos eramus infirmitate gravati, suas literas obtinere, moram apud sedem apost. faciendo, post paucos dies contigit ipsum etiam infirmari. Dum autem esset in lecto ægritudinis constitutus, accessit ad eum quidam Clericus de Casali novo, Azo nomine, qui tunc temporis morabatur in Vrbe, & sub spe dilectionis & gratiæ promisit ei se quas à nobis postulabat literas obtenturum: qui credidit verbo ejus, & expensas tribuit quas pro literis ipsis se expensurum præfatus Clericus proponebat. Tandem ad eum quasdam commissionis literas ad venerabilem fratrem nostrum Tranensem Archiepiscopum & dilectum filium Abbatem de Coronata portavit: quas prædictus Presbyter credens veras esse, & de nostra conscientia emanasse, ad iudices detulit delegatos. Cumque in præsentia ipsorum iudicum tu literas argueres falsitatis, & sacerdos ipse & alij Clerici de Casali novo eas veras esse proponerent, tu easdem literas sub sigillo prædictorum iudicum ad nostram præsentiam direxisti: quas utique falsas esse deprehendimus manifestè. pro quo tibi per scripta nostra mandavimus ut illum qui præfatas literas impetravit, officio beneficiòque suspensum, ad nostram præsentiam dirigeres puniendum. Verùm cum sacerdotem prædictum sua redderet conscientia innocentem, postquam tu eum officio & beneficiò suspendidisti, ad nostram festinanter accessit præsentiam, ad suam innocentiam excusandam. Sed cum apud nos moram faceret longiorem, & à nobis misericordiam postularet, præfata falsitatis omnimodam ignorantiam proponendo, ipsum tamen cum literis nostris ad te duximus remittendum, ut misericordiam inveniat quam precatur. Inde est quod fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus si præfata

Epist. 456.
De pena eorum
qui falsis literis
utuntur,
Cap. Accedens,
De crimine
falsi.

literæ, in quibus fuit falsitas deprehensa, formam de simplici iustitia habuerunt, cum præsumi non debeat quod pro talibus literis, quæ de facili possunt à quibuslibet obtineri, fraudem commiserit falsitatis, ab ipso Presbytero canonica purgatione recepta quod conscius non fuerit falsitatis, nec literis illis usus est postquam eas falsas esse cognovit, tu ei diuinæ pietatis intuitu officium beneficiumque restituas, & eum super hoc ulterius non molestes: quia sicut iustum est excessus corrigere delinquentium, sic iniquum meritis reputatur, si severitas pœnæ puniat innocentes.

*ABBATI ET CONVENTUI
sancti Edmundi.*

*Epist. 457.
De consecra-
tione Ecclesie
iporum.*

Cum Ecclesia vestra Ecclesie Romanæ sit filia specialis, & ad eam nullo pertineat mediante, vos (unde prudentiam vestram dignis laudibus commendamus) ad apostolicam sedem tanquam ad caput vestrum in arduis ducitis recurrendum. Et quia Ecclesia ipsa nondum munus dedicationis accepit, super dedicatione ipsius à nobis licentiam postulastis. Nos ergo petitionibus vestris grato concurrentes assensu, postulatam licentiam indulgemus, concedentes etiam quod cruces & sanctorum imagines, quæ præ magnitudine sui de ipsa Ecclesia non possent absque dispensatione amoveri, in suis locis valeant remanere. Episcopis autem, quos ad dedicationem duxeritis invitandos, per apostolica scripta mandamus ut ad vocationem vestram veniant, quemadmodum postulastis. Datum Laterani Kal. Decembris.

*CLERICIS SANCTI PAULI
de Castro Cervarij.*

*Epist. 458.
Confirmat sen-
tentiam pro il-
lis latam circa
jurisdictionem.*

EA quæ auctoritate apostolica ratione prævia statuuntur, ne in recidivæ quæstionis scrupulum relabatur, apostolico sunt munimine fulcienda. Ex literis siquidem dilecti filij nostri R. tituli sanctorum Marcellini & Petri Presbyteri Car. Casin. Abbatis nuper accepimus quod cum olim causam quæ vertebatur inter vos & Ecclesiam sanctæ Mariæ de Castro Cervarij super baptismate, de communi assensu partium ipsi duxerimus committendam, idem visis utriusque partis rationibus & plenius intellectis, pro vobis sententiam

promulgavit; Clericis prædictæ Ecclesie sanctæ Mariæ firmiter inhibens ne vobis molestiam vel gravamen inferrent quò minus pueros parochianorum vestrorum liberè sic baptizare possentis, cum vestra Ecclesia ipsi Ecclesie sanctæ Mariæ in nullo subiaceat, & iidem parochiani in Ecclesia vestra cetera percipiant ecclesiastica sacramenta. Nos igitur quod à prædicto Abbate factum est ratum habentes, sententiam ipsam, sicut rationabiliter lata est, vel legitimæ appellationis remedio sublevata, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Decernimus ergo ut nulli &c. Datum Laterani V. Kal. Decembris.

*PRIORI ET CONVENTUI
Ecclesie Dunelmen.*

*Epist. 459.
Vt majoribus
in rebus Abba-
tis semper con-
sensum requi-
rant.*

IS est Prælatorum ad subditos & subditorum ad Prælatos suos dilectionis & concordie servandus affectus, ut nec illi qui præsumunt, subjectorum jura perturbent, nec qui subsunt, iustitiæ derogent præsentium, vel attentent præter eorum assensum quæ cum ipsorum tenentur conscientia pertractare. Sanè cum venerabilis frater noster P. Dunelmen. Episcopus inter vos vices gerat Abbatis, nec ei nocere debeat quod episcopali præminet dignitate, in his ejus est à vobis requirendus assensus quæ præter Abbatis assensum vobis agere non liceret. Eapropter auctoritate præsentium districtius inhibemus ne præter conniventiam ejus vicem super hoc gerentis Abbatis Ecclesias assignare, alienare possessiones, vel conficere super alienationibus instrumenta, Priores instituere vel ministros, & alia quælibet in quibus Abbatis esset necessarius assensus, attentare aliquatenus præsumatis contra consuetudinem regularem. Quod si præter consensum ipsius & inhibitionem præsentem aliquid (quod non credimus) super his duxeritis præsumendum, id irritum decernimus penitus & inane. Nulli ergo &c. nostræ inhibitionis &c. Dat. Laterani VI. Idus Decembris.

*PHILIPPO DVNELMEN.
Episcopo.*

*Epist. 460.
Quo tempore
conferenda sint
beneficia, &*

VT negligentium quorundam desidiæ prædecessores nostri Romani Pontifices ad sollicitudinem excita-